

ת"פ 21002/05/14 - מדינת ישראל נגד ס א

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 21002-05-14
25 פברואר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

ס א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - בוסקילה

ק. מבחן איתמר כהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום, בכך שב- 11.5.14, בערב, על רקע ויכוח עם אשתו ר א, תקף אותה בכך שתפס בראשה והוריד את ראשה לכיוון הרצפה. בהמשך היא הזעיקה שוטרים והוא איים עליה בנוכחות שוטרים באומרו שיהרוג אותה - עבירה של תקיפת בת זוג ואיומים.

במסגרת אותו הסדר שכלל תיקון כתב אישום נדחה לתסקיר, במטרה לשלבו בהליך טיפולי. כמו כן, לבקשת הסניגור נתבקש תסקיר בינים כדי לבחון אפשרות שישוב לביתו. הסכמה היתה שעם קבלת התסקיר ישובו הצדדים להידבר.

כבר אז נטען כי אשתו מעוניינת שישוב לביתם וכי לאמו של הנאשם קשה שהוא גר אצלה.

במסגרת אותו הסדר נתנה התביעה הסכמתה לביטול מעצר הבית לחלוטין. האיסור היחיד שנותר איסור ליצור קשר עם המתלוננת, אלא אם נמצא בפיקוח הערבה.

עמוד 1

על פיה נטען עד היום הוא שוהה מחוץ לבית ובכך חיי המשפחה נפגעו.

יצוין, כי נתקבל תסקיר ביניים ממנו עלה כי הנאשם והמתלוננת הורים לשנים ילדים בגילאי 13 ו-15, הוא עובד כ-8 שנים בקיבוץ בית ניר כרתך. טען שרוצה לחזור לביתו ולשקם את מערכת יחסיו עם המתלוננת. יליד מולדובה ועלה ארצה בשנת '91 עם משפחתו, גויס לצבא ושירת בחיל השריון. בני הזוג נשואים כ-19 שנה והם מתארים חיי זוגיות תקינים, למעט קשיים כלכליים נמשכים ואף נפתחו תיקי הוצאה לפועל בשל חובות. הוא הצליח להחזיר את רוב החובות.

הנאשם שולל שימוש בחומרים פסיכואקטיבים וטוען שנוהג לצרוך אלכוהול רק בעת בילוי ושלל התמכרות. כמו כן, שלל כל אלימות בעבר ובהווה וטען שמתפקד באופן תקין, הן כאב והן כבעל וביטא כעס רב שהעלו בפניו את עברו התעבורתי והעובדה שנדון למאסר של 4 חודשים בעבודות שירות וטען כי עברו אינו רלבנטי. כפי הנראה מדובר בנהיגה בשכרות ולכן שירות המבחן סברו שיש לזה חשיבות.

הוא מודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, מסביר כי הויכוח נסב סביב נושאים כספיים, הוא הביע צער על חלקו. המתלוננת עובדת ברשת מגה בעיר ולדבריה, פוטרה לפני כן ממקום עבודה קודם ולכן הייתה שרויה בדיכאון. היא טוענת שהנאשם נוהג לצרוך אלכוהול אך לא מגיע למצב של שכרות וכי מדובר באירוע ראשון שבו ראתה אותו שתוי. הם התרשמו שיש לו מוסר עבודה ורגישות במצבי לחץ ומשבר. כמו כן, התרשמו שמוסר מידע מצומצם ומעורפל באשר לצריכת האלכוהול, כך גם בת הזוג מוסרת מידע חלקי ומטושטש אודות הדינמיקה הזוגית ובעיקר ממוקדים בניסיון לשכנע את שירות המבחן להמליץ להחזירו לביתו.

הם התרשמו כי השנים לא פנויים להכיר ולבחון לעומק את מוקדי הבעייתיות שנמצאים ברגע לביצוע העבירה והוא חווה את הצורך לעבור אבחון כדרישה מתערבת ומאיימת על דימויו העצמית תוך קושי שלו להיחשף. הוא משתמש במנגנוני הגנה כדי שלמור על תדמית חיצונית חיובית ומתקשה מבחינה עצמית ביקורתית או לקחת אחריות וסבור שמדובר באירוע חד פעמי שלא מאפיין אותו בדרך כלל.

בנסיבות אלה, סברו שנשקפת מסוכנות הדורשת ממנו להשתלב בהליך טיפולי ולא המליצו על חזרתו לביתו.

הדין נדחה כאמור לקבלת תסקיר ששירות המבחן בחנו אפשרות לשלבו בטיפול, אך בתסקיר השני שהוגש צוין כי הוא לא יצר איתם כל קשר, למרות נסיונות שלהם ליצור עמו קשר כדי לבחון עמדתו לגבי יכולת לשתף פעולה בהליך טיפולי. כל הנסיונות ליצור עמו קשר לא צלחו ולכן לא באו בהמלצה טיפולית וציינו כי אין להם מה להוסיף על התסקיר הקודם.

בדין שהתקיים בנובמבר לא התייצב הנאשם, הסניגור הודיע שניסה לאתרו בטלפון וגם הורות המבחן לא הצליח, ולכן הטיעונים נדחו לינואר והוצא צו להבאתו.

בינואר עתר התובע למאסר והסכים שתתקבל חוות דעת ממנה. התובעת מפנה לפסיקה על פיה המתחם הראוי בנסיבות דומות הוא מאסר, בעוד הסניגור סבור כי לאחר התיקון מדובר בנסיבות שאינן מחמירות ואינן מצדיקות מאסר.

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוג ומאיים עליה :

בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל, אליה הפנתה התביעה, מפי כב' השופט ג'ובראן, היה מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

ברע"פ 1923/11, גזאל חטיב נ' מדינת ישראל, מיום 10.3.11. שם נדון המערער בגין תקיפת אשתו שהיתה כבת 16.5, במהלך תקופה של 5 חודשים, שבהם היו נשואים, וכן נהג כלפיה באלימות מילולית. בית משפט שלום הסתפק ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבים נלווים, בהתחשב בחרטה שגילה, בהודאתו, בנסיבותיו האישיות ובכך שהתגרשו, בעברו הנקי ובתקופת המעצר הקצרה ומעצר הבית הארוך. המדינה הגישה ערעור תוך שציינה כי העונש חורג מהענישה הראויה ובית משפט מחוזי קיבל הערעור וגזר דינו ל- 12 חודשי מאסר בפועל. על כך הוגשה בקשה לבית משפט עליון, כב' השופט רובינשטיין, שדחה הבקשה והוסיף כי גם לגופו של ענין אף שקיים פער בין הערכאות, בסופו של יום "בהתחשב במעשים החמורים בהם הודה שהתפרסו על פני מספר חודשים - אין לומר כי העונש מצדיק התערבות ערעורית".

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן)

בעפ"ג מרכז 6178-10-08 תק-מח, 2009, מירחי באייבצאייב נ' מדינת ישראל. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני אישומים של איומים, היזק לרכוש בזדון ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן הפרת הוראה חוקית ונדון ל- 32 חודשי מאסר, שנה מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪. בית משפט מחוזי מצא לנכון להתערב בגזר הדין והעמיד המאסר על שנתיים תוך שמציין שאכן המדיניות הענישה הנהוגה במקרה של אלימות פיזית ומילולית כלפי בנות זוג היא מדיניות מחמירה של הטלת עונש מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, כפי שנקט בית משפט קמא, אך נראה כי לאור עברו הנקי והעובדה שמדובר במאסר ראשון החמיר במידה המצדיקה התערבות.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת

ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להחמיר עמו ולהטיל מאסר.

צינתי לא אחת כי יש להתיחס למקרה אלימות בתוך המשפחה בשונה ממקרי אלימות רגילים, לאור העובדה שבדרך כלל הקשר בין המכה לקורבן נשמר, בין משום ששבו להתגורר זה עם זה, בין משום שיש להם ילדים משותפים ולכן, בעת גזירת הדין יש לקחת בחשבון גם את הפגיעה במשפחה עצמה. מאידך גיסא, לכשנאשם, כבמקרה שבפני, דוחה הצעות טיפוליות, למרות נזקקות טיפולית בולטת, לא יעלה על הדעת שבית משפט יתחשב בו בעת גזירת הדין, שכן בכך יהיה להעביר מסר שלילי, לא רק לו, אלא גם לאחרים.

אמנם לאחר התיקון מדובר בנסיבות שאינן מן החמורות, אך לא אוכל להתעלם מקביעת שירות המבחן באשר למסוכנות הנשקפת ממנו, כלומר, לסיכוי שישוב ויעבור עבירות אלימות בעתיד כלפי המתלוננת ו/או אחרים.

שמעתי כי הנאשם היה עצור 4 ימים והורחק מביתו עד היום. אשתו ביקשה לדבר בבית המשפט והדגישה כי חשה כי בכך שהתלוננה פגעה לא רק בנאשם, אלא בה עצמה וביתר בני המשפחה.

הסניגור סבור שיש לקחת בחשבון גם את התקופה שהנאשם הורחק מביתו, אך לטעמי לא ניתן להתייחס לכך כאל עונש, אלא כחלק מן ההליך שנועד ל הגן על בני המשפחה מהנאשם.

התרשמתי כי המתלוננת מגוננת וחשה אשמה על כך שהתלוננה ומנסה "לתקן" זאת בכך שאינה מוסרת מידע מלא. התרשמות דומה להתרשמות של שירות המבחן ממנה.

בנסיבות אלה, יוטל עליו מאסר בעבודות שירות, אך לתקופה קצרה מאוד, בתקווה שיהיה בכך להעביר מסר עונשי ראוי יחד עם עונש מרתיע.

תקוותי, שתקופת מאסר קצרה לא תפגע באפשרותו להמשיך ולעבוד במקום עבודתו.

אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של חודש אחד, בעבודות שירות במתנ"ס וולדנברג, בשכונת שמשון באשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 2.6.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך

קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ה,
25/02/2015 במעמד הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה**